

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

2. Dies Novemb. Peccator prudens erit in pœna, qui stultus fuit in culpa.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

Christus totus in cunctis : Hæc omnia velut tu aureo sigillo, hoc poemate obfiguo:

*Regnum cælorum, requies est plena bonorum;
Nil ibi deficiet, Deus omnibus omnia fiet.*

2. DIES NOVEMB.

Peccator prudens erit in pœna, qui stultus fuit in culpa. *S. Gregorius l. 5. Mor. c. 13.*

Pietatis officio I.
defungeris, nisi
succurras defunctis,

QUæ una est per multa locorum spatia, Mater nostra Ecclesia, non uno item regionis termino circumscripta definitur, est ubi gaudet secunda sine cura; est ubi pavet timida cum metu; est ubi moeret tristis cum luctu; triumphat supra terram, militat in terra, patitur sub terra. Illic est domestica, hinc peregrina, ibi captiva: istic est in domicilio, hinc in diversorio, illic in ergastulo; quapropter una, gaudii ob beneficia; altera, timoris ob pericula; postrema, moeroris ob supplicia, affectus nata est, omnibus concitare. Heri, dum cogitatione intravimus domum Domini, velificati fuimus affectui gaudii; hodie descendamus de cælo ad inferiora terræ, ut quid illic, qui terrena sapuerant, patiantur, nos ne patiamur, illorum damno intelligamus. Nunquam qui olim fuerant stulti in culpa, prudentiores fuerunt, quàm in pœna: ne simile nos insipientes patiamur tormentum, modò prudenter caveamus peccatum. Quid illic non patitur anima, ubi quidquid hinc homo potest pati, cum illis comparatum, quæ illa patitur, vix esset materia patienti? In illis cernitur jus ad cæli bona, cum extrema penuria, viva, & erecta spes, cum longissima, &

cruc-

II. In Deo item est miranda illa duorum extremorum conjunctio, ut simul eluceat, hinc benevolentissima benignitas : inde acerbissima severitas. Hinc amor patris, inde æquitas Judicis : extremè amat, extremè & castigat : aternæ poenæ remittit supplicium, sed temporariæ, usque ad novissimum quadrantem reposcit debitum, ad extremum sic sunt liberi à tartari suppliciis, ut tamen sint in ipsis tartari suburbiis : nam illorum poenæ non magis à reproborum manium carcere distant, quàm interjecto veluti parieti spei, & desperationis. Lustremus animo pompam odiosissimæ crudelitatis, & apparatus immanissimæ ferocitatis, quàm furia induxerunt ad miserorum hominum vitam excruciamdam ; uncos, & fidiculas, artusque dissipantem equuleum, togas flammis honorificos, rotas, cruces, tunicamque molestam, ferreos pectines, viscera ipsa interiora scrutantes dira laceratione, farragines igne rubras, oleo bullientes, multis mortibus circumseptas. Hæc omnia cum illorum collata poenis, pictura tantum sunt poenarum. Submittamus jam oculos ad locum tormentorum, ubi charæ nobis animæ cruciantur à corporibus sejunctæ, ut fidelissimis sociis nudæ, spoliataeque sunt & solæ gemunt, ac patiuntur : solæ vim doloris excipiunt, præterea distractæ à mole carnis, vividiorē habent

Hii 5

bent

bent sensum, atque in ipsis pœnis vim universam, & attentam cogitationem fixam, & locatam habent; ut non modò eorum atrocitatem perfectè intelligant, sed impensè persentiant: horrent igitur, & collisquesunt in malo illo igne, qui admirabili, sed & intollerabili modo, velut spiritum victor, in substantiam ipsam pervadit.

III. An non deinde in statu est violentissimo, missella anima, quæ posita velut primulo in atrio, jenuaque beatitatis, ab ingressu divini paradisi excluditur, cogiturque in summo illo desiderio marcere, singulisque momentis in amoris illa rota non dicam lacerari, sed propè continenter emori? quid quod videat se per se nihil apud Divinam Justitiam agere posse, ad optatam liberationem, inania esse vota sua, preces irritas, itaque rota in suspiria & dolores versa, ad cœlum pio ardore suavissimisque votis aspirat, secum illa sæpè ingeminans, ô cara Em-pyreï cœli patria! ô felicissimus aspectus, fruitio summi boni! quando hæ catenæ frangentur, & ignea claustra quæ viam intercludunt. Hæ sunt amabiles Dei amantium quærimoniæ: dici non potest, quanto cum impetu animæ illæ, à lutea contagione liberæ, & Deo morte jam viciniore, & ad polum illud amabilissimum contendant. Videmus ignem qua violentia in cœlum fertur, ubi regio est ipsius quietis à Deo definita; quæ propensio tam est fortis & contenta, ut si quando impediatur, orbem concutiat, eruat montes, vibret nubes, omnia sonitu, & terrore impleat. Verum hunc impetum animarum in Deum, ut centrum omnium voluntatum, propensio longè exuperat: itaque illæ

miser-

miferabiles animæ, è ſuo illo fumoſo vaporario, è ſuo igneo æſtuario, ut inde extrahantur, manum attollunt: tibi arbitrium eſt illas inde manu mittere: hoc poſſe & nolle quæ inhumanitas! imò quanta crudelitas? ò igitur ſi quid apud te valet pietas, quæ parentibus debita eſt; ſi quid obſervantia, quæ majoribus; ſi quid juſtitia quæ ſcæderatis; ſi quid promiſſio, quæ teſtatoribus; ſi quid gratus animus; qui beneficiis: ſi quid amicitia, quæ benevolis, miſeremini purgantium animarum: conſequeris & tu miſer miſericordiam ſi fueris miſericors, tu pro illis hic plorando imminues illorum planctus, quapropter:

Hic pro animis plora, cito cernant, ut patris ora.

3. DIES NOVEMB.

Sunt quædam quæ nescire quàm ſcire ſit utilius. S.

Auguſt. Enchir. ad Laur. c. 17.

ſcientia San-
ctorum, qua-
lia doceat.

I. **U** Num eſt quod Deo impenſè diſplicet, quot ut illi infer-
vias ſeridò, incipias tam ſe-
ro. Quamdiu lubet deliberare; an velis te è ſer-
vitude dæmonis liberare? quouſque cogitas, an
velis facere quod expedit magis tandem conclu-
dere, aut libet proponere, quod neceſſum omni-
nò eſt jam nunc aliquando expedire? terminanda
conſilia, inſtat hora, ingredienda via, maturanda
propoſita, ne nox ſubitò prævertat, importuna
mors evertat, nec metuentes immatura. Ut quod
diu fuerat faciendum, tandem facias, excitabit te
Dei Gloria cui ſcædandæ conditus es, imperabit ti-
bi Dei voluntas cui obtemperandæ obligatus es;
invi-